

ע"פ 1317/15 - יוסף עאיש נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 1317/15

לפני: כבוד השופטת א' חיות

המבקש: יוסף עאיש

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

עיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שהושת על המבקש
בגזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד מיום
19.01.2015 בת"פ 14789-03-14 שניתן על ידי כב'
השופטת ש' בן שלמה

תאריך הישיבה: י"א באדר התשע"ה (2.3.2015)

בשם המבקש: עו"ד זיאד אבו עאנם

בשם המשיבה: עו"ד אייל כהן

החלטה

בקשה לעיכוב ביצוע גזר דינו של בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (כב' השופטת ש' בן שלמה) בת"פ 14789-03-14 אשר הרשיע את המבקש בעבירות של הריגה ונהיגה בקלות ראש וגזר עליו 27 חודשי מאסר בפועל, שנה מאסר על תנאי, פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה למשך 15 שנים, ופיצוי בסך 20,000 למשפחתה של אישה שמצאה את מותה בתאונה לה גרם.

1. נגד המבקש הוגש כתב אישום ביום 9.3.2014 המייחס לו עבירות הריגה ונהיגה בקלות ראש. על פי עובדות כתב האישום ביום 9.12.2013 נהג המבקש על כביש 1 ברכב ובו שלושה נוסעים נוספים. בהגיעו למחלף דניאל (מפגש עמוד 1

כביש 1 עם כביש 6) עצר המבקש את רכבו בשול הימני. לאחר מספר שניות, החל המבקש לחצות את כביש 1 במטרה להגיע לכביש 6, וזאת תוך שהוא חוצה את אי התנועה המפריד בין נתיבי הכבישים. כתוצאה מכך ארעה התנגשות בין רכבו של המבקש לרכב אחר שנסע על כביש 1. בעקבות אותה התנגשות נהרגה אחת הנוסעות ברכבו של המבקש ושאר נוסעי הרכב וכן הנהג ברכב האחר נפצעו וסבלו חבלות.

2. המבקש הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום. בהכרעת הדין עמד בית המשפט קמא על כך שאין מחלוקת של ממש בפן העובדתי ונותר לברר האם מתקיימים במקרה דנן יסודותיה של עבירת ההריגה או שמא כטענת המבקש מדובר בגרם מוות ברשלנות. בית המשפט קמא סבר כי נהיגתו של המבקש עולה כדי התרשלנות רבתי וכי בחציית כביש 1 בניצב לכיוון התנועה הוא יצר "קיר מוות" בפני המכוניות הנוסעות בכביש 1. עוד קבע בית המשפט כי המבקש פעל מתוך קלות ראש וכי על כן מתקיים במקרה דנן היסוד הנפשי הנדרש להרשעה בעבירת הריגה.

3. טרם גזירת הדין הורה בית המשפט על קבלת תסקיר של שירות המבחן בעניינו של המבקש. משני תסקירים שהוגשו עולה כי המבקש בן 66, נשוי, אב ל-12 ילדים וסב לנכדים. עוד עולה מהתסקירים כי הוא מתקיים מקצבת נכות וסובל מבעיות רפואיות שונות המצריכות, בין היתר, נטילת אינסולין. שירות המבחן התרשם כי המבקש הוא אדם נורמטיבי אשר חווה את התאונה כאירוע טראומתי וכי הוא מכיר בחומרת מעשיו ובתוצאה הטרגית שנגרמה בגינם וכן הוא מבין כי עליו להיענש. עם זאת, העריך שירות המבחן כי מאסר ממושך עלול להביא לירידה משמעותית במצבו הנפשי והגופני של המבקש ולפיכך הומלץ תחילה על ריצוי עונש מאסר בדרך של עבודות שירות אך בתסקיר השני המליץ שירות המבחן על מאסר קצר, אשר יתחשב בגילו ובמצבו המשפחתי של המבקש.

4. בית המשפט קמא בחר שלא לאמץ את המלצתו של שירות המבחן וגזר על המבקש את העונשים המפורטים בפתח החלטה זו. בגזר דינו עמד בית המשפט קמא על כך שברוב המקרים הנאשמים בתיקי תאונות דרכים קטלניות הינם אנשים נורמטיביים שכשלו ועם זאת יש להגיב בענישה הולמת על עבירות אלה ולתרום בכך לחינוך הציבור לנהיגה אחראית ובטוחה. בית המשפט קמא הוסיף וציין בגזר הדין כי למבקש רישיון נהיגה משנת 1970 ולחובתו 8 הרשעות קודמות בעבירות תעבורה, ובהן הרשעה בנהיגה נגד כיוון התנועה בכביש חד סטרי משנת 2009 וחציית שטח הפרדה בין נתיבים משנת 2010. בית המשפט קמא עמד על רף הענישה בעבירות מהסוג בו הורשע המבקש אך סבר כי אין להחמיר עמו יתר על המידה בהתחשב בנתוניו האישיים, בעברו התעבורתי שאינו מכביד, במצב בריאותו, בעמדת משפחת המנוחה, וכן בשל החשש מפני הידרדרות מצבו הפיזי במאסר. על כן גזר עליו, כאמור, 39 חודשי מאסר, מתוכם 27 חודשים לריצוי בפועל והיתרה על תנאי, וזאת לצד פסילת הרישיון וחובתו בפיצוי כמפורט לעיל.

5. המבקש אינו משלים עם הרשעתו בעבירת ההריגה וכן עם העונש שנגזר עליו והוא מערער על הכרעת הדין ועל גזר הדין. בד בבד עם הגשת הערעור עותר המבקש לעיכוב ביצוע עונש המאסר בפועל שנגזר עליו, אותו עיכב בית המשפט המחוזי עד ליום 2.3.2015. לעניין עיכוב הביצוע טוען המבקש כי סיכויי הערעור טובים בהינתן העובדה כי הוא אדם נורמטיבי שעברו התעבורתי אינו מכביד וכן בהינתן גילו ונסיבותיו האישיות, לרבות מצבו הרפואי. המבקש סבור כי שגה בית המשפט קמא בקובעו שנהג בקלות ראש ולגרסתו מדובר ברשלנות בלבד. המבקש עומד בטיעונו, בין היתר, על הקושי הקיים להבחין במקרים של תאונות קטלניות בין רשלנות לקלות ראש וכן הוא מצוין כי קיימת הצעת חוק ליצירת מדרגי ביניים בין עבירת ההריגה ועבירת גרם מוות ברשלנות.

6. דין הבקשה להידחות. בתאונה שגרם המבקש נקטלו חיי אדם. על כן ובלא לטעת מסמרות בשלב זה באשר לסיכויי הערעור ולשינוי סעיף העבירה בה הורשע המבקש, מקובלת עלי טענת המשיבה לפיה גם אם תתקבל טענת המבקש לפיה יש להסתפק במקרה דנן בעבירה של גרם מוות ברשלנות, קשה להלום כי עונשו יופחת באופן שלא יחייב ריצוי מאסר בפועל. די בטעם זה על מנת לדחות את הבקשה לעיכוב ביצוע. עם זאת, נראה כי בנסיבות העניין מן הראוי להקדים ולקבוע את הערעור לשמיעה לא יאוחר מתום חודש דצמבר 2015.

7. המערער יתייצב לשאת בעונש המאסר בפועל שהוטל עליו ביום 8.3.2015 עד השעה 10:00 בבית סוהר הדרים, או במקום אחר על פי החלטת שירות בתי הסוהר, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על המערער לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים: 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, י"א באדר התשע"ה (2.3.2015).

ש ו פ ט ת